

In elke Waterspiegel vragen wij een columnist zijn of haar visie te geven op een actueel thema. Deze keer is dat Paul Blokhuis, staatssecretaris van VWS.

Water en gezondheid, welzijn en sport

In de buurt van de Tweede Kamer staat er één. En om de hoek van het Apeldoorns stadhuis, voor de Hema in Emmeloord, op de markt in Groenlo, in Dronten bij het station. Als je een blik werpt op drinkwaterkaart.nl lijkt ons land vol te staan met watertappunten. Plekken waar je gratis je dorst kunt lessen, je bidon kunt vullen of je hoofd kunt afkoelen. Wandelaars, fietsers, toeristen of toevallige voorbijgangers maken er dankbaar gebruik van.

De watertappunten zijn de moderne versie van de waterpompen die vroeger op elk dorps- of stadsplein stonden om de bevolking te voorzien van drinkwater. Soms kom je er nog weleens een tegen. Maar zelden komt er nog water uit. Het zijn monumenten geworden die ons herinneren aan het verleden, zoals bezongen door Wim Sonneveld in *Het Dorp*: 'Het raadhuis met een pomp ervoor, een zandweg tussen koren door'. Vaker kom je een oude, nog werkende dorpspomp tegen in landen rond de Middellandse Zee. Maar als je, uitgedroogd door de hitte er je dorst wilt lessen, lees je net op tijd: 'eau non potable', geen drinkwater. Met een droge mond ga je dan op zoek naar een supermarkt om voor een euro water in een plastic fles te kopen.

Die waarschuwingen over de kwaliteit van drinkwater kennen we hier gelukkig niet. Ons drinkwater is van topkwaliteit en behoort tot het beste ter wereld. En het is gezond bovendien. Het bevat geen calorieën, het tast je tanden niet aan, het is goedkoop en goed voor het milieu.

Argumenten genoeg om het aantal watertappunten in Nederland fors uit te breiden. Want ook al lijkt ons land bezaaid met tappunten, er zijn nog veel plekken waar ze hard nodig zijn, met name op schoolpleinen. Veel schoolpleinen worden ook na schooltijd gebruikt om te spelen en te sporten. Met een watertap wordt het voor spelende kinderen veel aantrekkelijker om daar water te drinken en dan snel door te voetballen. In plaats van naar de supermarkt te gaan voor een blikje frisdrank. Frisdrank is in alles het tegenovergestelde van water. Het is duur en de verpakking is vaak slecht voor het milieu. Maar bovenal bevat het veel suiker en dus veel calorieën. Het drinken van veel frisdrank vergroot dan ook de kans op overgewicht en diabetes type 2. Bovendien zijn de zuren in (light) frisdrank slecht voor het gebit.

Daarom heeft het kabinet besloten geld beschikbaar te stellen om de komende twee jaar zo'n 1.000 watertappunten te installeren op schoolpleinen en ze in te zetten in de strijd tegen overgewicht onder kinderen. Water is goedkoop, maar het plaatsen van tapkranen brengt wel kosten met zich mee. Bovendien is periodiek onderhoud en controle op het voorkomen van bacteriën noodzakelijk. Om scholen in het primair onderwijs tegemoet te komen in de kosten, krijgen ze driekwart van de kosten vergoed. Het overige deel betalen ze zelf. Gemeenten of bijvoorbeeld buurtverenigingen kunnen dat natuurlijk ook voor hun rekening nemen. Want een hele straat of buurt profiteert van een openbare watertap. Er is 2 miljoen euro subsidie beschikbaar, voldoende voor minimaal 1.000 tappunten.

Op deze manier kunnen de oude waterpompen gestoken in een modern jasje bijdragen aan het Nationaal Preventieakkoord en een gezond en vitaal Nederland. Of, zoals Wim Sonneveld het zo treffend verwoordde: 'de nieuwe tijd, net wat u zegt'.

Paul Blokhuis, staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport